

документам та нормативно-правовим актах, а також продовольча продукція, споживання (використання) якої пов'язане з підвищеним ризиком для здоров'я і життя людини.

Щоб гарантувати безпеку продовольчої сировини і харчових продуктів всі учасники виробничого ланцюга, починаючи з первинного виробництва, що вирощує сировину, і закінчуючи кінцевим споживачем харчового продукту, повинні дотримуватись певних принципів і правил, встановлених відповідними законодавчими, нормативними та рекомендаційними документами, сукупність яких прийнято називати «харчовим законодавством».

Висновок. Розв'язання проблеми безпеки продуктів харчування є важливим як для споживачів, так і для сільгоспвиробників, що реалізують нешкідливу, екологічно чисту продукцію, адже тільки при затребуваності та ідентифікації безпечних продуктів харчування їх продукція може бути конкурентоспроможною.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гігієна харчування з основами нутріціології / За ред. Ципріяна В.І. – К: Здоров'я, 1999. – 577 с.
2. Домарецький В.А., Златов Т.П. Екологія харчових продуктів. – К.: Урожай, 1993. – 188 с.

Дар'я Шумейко,
студентка I курсу
Бердянського економіко-гуманітарного коледжу
Бердянського державного педагогічного університету,
Науковий керівник: **І.А.Макарова**, к.е.н. (БЕГК БДПУ)

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ РИНКУ ЕКОЛОГІЧНО ЧИСТОЇ ПРОДУКЦІЇ ХАРЧУВАННЯ

Останніми роками в економіці країни сформувався та активно розвивається відносно новий ринок — ринок екологічно чистих, або органічних продуктів харчування. Продукти, що містять умовний мінімум чужорідних, небезпечних речовин (токсичних елементів, пестицидів, мікотоксинів, радіонуклідів тощо), відносять до так званих «екологічно чистих».

Вивченням проблеми розвитку ринку екологічно чистої продукції харчування займалися і зробили вагомий внесок в її вирішення такі вітчизняні та зарубіжні вчені і фахівці: М.Капштик, Ю.Бакун, А.Галяс, М.Грунд, В.Шлапак, О.Орленко, О.Рудницька, Б.Шувар, Є.Милованов, Є.Калініченко, Н.Зіновчук, В.Артиш та інші.

Виробництво екологічно чистих продуктів харчування дозволяє комплексно вирішувати багато економічних, екологічних та соціальних проблем, таких як підвищення зайнятості населення, стабілізація торговельного балансу за рахунок експорту готової продукції харчування, скорочення споживання енергоресурсів, збереження та відновлення

родючості ґрунтів, забезпечення населення якісною питною водою тощо.

Окремі виробники продуктів харчування шукають способи відмовитися від методів, які загрожують життю, виснажують ресурси та забруднюють повітря, воду й ґрунт. Інші ж, не навантажуючи себе турботами про екологічність, але бажаючи бути конкурентоспроможними відносно виробників аналогічної продукції, намагаються знайти способи щодо зниження собівартості своєї продукції і застосувати їх на практиці. Найчастіше, способи ці бувають нечесними і протизаконними. Виробники з кожним роком навчаються усе більш мистецьки підмішувати і додавати у свою продукцію різні консерванти, що роблять продукти привабливими і подовжують термін їх використання, маркують свою продукцію всілякими написами та знаками, які ніким і нічим не підтверджені.

Утім, з інтеграцією України у світовий інформаційний простір інтерес громадськості до питань екологічного способу життя зростає і в нашій країні. Зростання попиту вітчизняних споживачів на здорову їжу стимулює сільськогосподарських виробників до активного впровадження методів органічного землеробства в практику своєї господарської діяльності та до розширення застосування інструментів стратегічного маркетингу в процесі формування та вибору стратегій свого розвитку.

Для збільшення експорту екологічно чистої продукції необхідні значні інвестиції у будівництво переробних підприємств, у першу чергу, заводів з виготовлення продуктів дитячого харчування. Це дозволило б вийти на міжнародний ринок з конкурентоспроможною продукцією. Такий підхід дозволить постачати продукцію з високою доданою вартістю, крім цього, зростуть терміни зберігання та реалізації готової до споживання продукції.

Брак підтримки малих підприємств — виробників харчів, зорієнтованих на місцеві ринки та екологічні технології виробництва й вирощування, і нерозвинена інфраструктура розповсюдження такої продукції не дають можливості задовольнити попит екологічно свідомих громадян. На жаль, політики та управлінці не відносять ці питання до пріоритетних.

Ситуація в маркетингу та в рекламі продуктів органічного виробництва також потребує змін. Потрібна інтенсивна загальнонаціональна реклама для інформування потенційних виробників органічної продукції та переробних підприємств про переваги органічних методів виробництва. Це сприятиме тому, що представники харчової промисловості будуть уводити органічні продукти до асортименту вироблюваної продукції.

Для того, щоб їжа стала чистою і екологічною, необхідно розвивати наукові проекти, що стосуються екологічних проблем та шляхів їх вирішення, впроваджувати їх в дію, забезпечувати матеріальною та технічною базою нові перспективні підприємства-виробники екологічної продукції.

Держава зацікавлена в здоровій нації та збереженні довкілля для прийдешніх поколінь, а для цього необхідно сприяти розвитку ринку екологічно чистих продуктів харчування.

ЛІТЕРАТУРА

1. Артиш В. І. Організаційно-економічні передумови формування ринку екологічно чистої продукції в Україні / В. І. Артиш // Економіка АПК. – 2009. – № 2. – С. 117-120.
2. Курінець Л.Є. Правовий базис виробництва екологічно чистої продукції в АПК // Економіка АПК. – 2004. – №11. – С. 50-58.

Владислав Янів,

студент 4 курсу

факультету фізико-математичної, комп'ютерної та технологічної освіти
Наук. керівник: **О. П. Мягченко**, к.хім.н, доцент (БДПУ)

ПРОБЛЕМИ НООСФЕРНОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

Актуальність теми. Актуальність концепції ноосфери зумовлена тим, що її освоєння дало новий поштовх до вирішення багатьох світоглядних, теоретичних і суто практичних проблем. Зокрема, більшість ноосферних досліджень має екологічне спрямування, оскільки у концепції ноосфери фіксується принципово нова єдність суспільства та природи, висвітлюються особливості якісно нового рівня діяльності людини в біосфері, які притаманні сучасній добі.

Ступінь досліджуваності проблеми. Вперше ставиться завдання проникнення знання у все людство. Рішення такого завдання має на меті усвідомлення правильного життя: по-перше, підвищити добробут населення; по-друге, максимальне розмноження людства; по-третє, максимальне виявлення розуму. Нова система світосприйняття розвитку людства вимагає нового типу людини – людини ноосфери: вільної, незалежної від інших організмів. Сучасна людина – гетеротрофна, тобто існує за рахунок зелених рослин. Нова ж людина має бути автотрофною. Людина повинна взяти на себе відповідальність за майбутній розвиток Природи. Праці вченого мають неоціненне світоглядне значення, оскільки доповнюють такі корінні поняття науки і філософії, як матерія, енергія, простір, час, Всесвіт.

Метою дослідження є визначення ознак ноосферного розвитку суспільства.

Сутність дослідження. Ноосфера – сучасна стадія розвитку біосфери, пов'язана з появою в ній людства. Частина планети й навколопланетного простору зі слідами діяльності людини. Відповідно до оригінальної теорії Вернадського, ноосфера є третьою у послідовності таких основних фаз розвитку Землі як утворення геосфери та біосфери. Так само, як біосфера утворюється взаємодією всіх організмів на Землі, ноосфера складається усіма розумами, що взаємодіють. Ноосферу можна розглядати як єдність «природи» і культури, особливо починаючи з того моменту, коли «культура» досягає потужності «геологічної сили». Серед складових частин ноосфери виокремлюють антропосферу, техносферу та соціосферу. Розглядаючи означену єдність природи та культури у розвитку ноосфери доцільно розрізняти дві стадії: